

## **Johann Strauss...**

Johann zat op de trap van zijn ouderlijke woning aan de Donau en floot een deuntje, zo maar een melodietje dat door zijn kop speelde. Mijmerend en fluitend bereidde hij zich voor op de dag van zijn verjaardag, de dag dat hij van zijn vader een viool cadeau zou krijgen en hij zijn melodietjes aan het publiek kon laten horen.

Johann ging muziek studeren, hij was zeer vooruitstrevend, hij was zijn tijd ver vooruit. Muziek van Mozart en Beethoven vond hij maar niks, de toenmalige tophonderd was voor hem een grote frustratie. Hij ging zelf muziek componeren en al gauw dirigeerde hij als stehgeiger zijn eigen orkest.

Zijn muziek had iets Elvis achtigs, iets vernieuwends en bracht menig hoofd op hol. De Weense klassiekers van toen vonden het maar niks, lange hossende hordes langs de oevers van de Donau op de muziek van ene Johann Strauss die nog wel uit een klassieke muzikfamilie stamde. Johann was teleurgesteld, hij vond zelf dat hij eigenlijk te vroeg was geboren. Hij had willen afrekenen met de gevestigde orde van Mozart- en Beethoven fans, hij kreeg niet de eer waarvan hij had gedroomd. Hij besloot dan ook om te verdwijnen. Te verdwijnen in de tijd, de negentiende eeuw over te slaan en later in de 20ste eeuw weer op te duiken.

Honderd jaar later zat een jongen op de trap van zijn ouderlijke woning aan de oever van de Maas, hij floot deuntjes die door zijn kop speelden, melodietjes van Strauss. Toen hij groter werd, ging hij muziek studeren aan het conservatorium te Maastricht, met de viool die hij van zijn vader kreeg en speelde in menige kroeg aan De Vrijthof over het blauw van de Donau. Maar dat was tegen het zere been van zijn klassieke omgeving. Dat was ongepast voor iemand met een klassieke opleiding, die was voorbestemd voor het zwaardere werk. Zijn vader was dirigent van het LSO en raadde hem aan hiermee te stoppen, zijn zoon als 'stehgeiger' in de kroeg vond hij maar niks, en dat nog wel met muziek die je nou niet bepaald klassiek kon noemen.

Maar de jonge man liet zich niet van zijn stuk brengen, hij koos voor een carrière als stehgeiger en hij zou afrekenen met het klassieke milieu waarin hij was opgegroeid. Hij had een duidelijk doel voor ogen, hij zou met zijn muziek en zijn Johann Strauss orkest de wereld veroveren.

House met Strauss, dat is zijn devies. Hossende hordes langs de oevers van de Maas, op de muziek van Strauss, deinende menigten in de Royal Albert Hall in Londen en 'schunkelende' Duitsers in het grootste muziekpaleis van Berlijn, het succes kan niet op.

Andre Rieu, door de gevestigde orde van de klassieke muziek weinig gewaardeerd, bij de massa razend populair.